

af Bølgeslaget. Derfor er det umuligt at drive søgaaende Fiskeri, dersom man ikke vil offre Penge paa Anlægget af en Havn. Det forekommer mig nu, at forsaavidt Planen kan realiseres, er det, vi her foreslaa, nemlig at Staten skulde bidrage 10 Millioner, særlig til Havn anlæg, en billig Maade for Staten at slippe paa, og at disse Penge vilde være vel udgivne. Maaske vil det blive sagt, at Staten ikke behøver at give Penge, men at Staten, naar der gives Koncession, skulde give Statsgaranti for de Penge, der anvendes til Havne. Jeg tror imidlertid, at det vilde være uheldigt at yde Statsgaranti, thi en saadan kunde blive fordret opfyldt paa en Tid, da det vilde være meget ubehageligt for Staten. Derpaa skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind ved denne Leilighed, men jeg tror, at det vil være heldigere at gaa den Vej, som vi have foreslaaet, nemlig at Staten skal yde et Tilskud. Det følger jo af sig selv, at da vi Forslagsstillere ikke ere særlig teknisk kundige, foreslaa vi, at Overflaag og Planer skulle forelægges Indenrigsministeren, og at han som sædvanlig skal godkjenne dem. Det er ligeledes en Selvfølge, at da vi ikke kjende det paagældende Selskab eller et eventuelt andet Selskab, kunne vi ikke bedømme, hvorvidt der er Garanti for, at Pengene komme til Stede. Derfor have vi foreslaaet, at Regjeringen kan fordre Depositum til Garanti for, at Anlægget bliver fuldført. Det maa vi altsaa overlade til Regjeringen. Vi Forslagsstillere kunne ikke vide, hvorledes det Selskab er, eller hvorledes det vil komme til Stede. (Berg: Det er en stor Tillid, der vises!). Det er man altid nødt til i den Slags Tilfælde. Man kan sandelig ikke paa Forhaand vide, om et saadant privat Selskab er saa solidt, som det skal være, og om det kan svare saa store Beløb, som fordres. Det Beløb, vi have foreslaaet, sammen med de 10 Millioner fra Statskassen, er 34½ Million. Hvorfor vi netop have foreslaaet dette Beløb, det er fordi de Planer, vi have set, og som ere blevne omdelte, gaa ud paa, at der vil medgaa 36 Millioner; deri er imidlertid indbefattet Rentetab for 5 Aar, beregnet til et Beløb af 5 Millioner. Deraf følger konsekvent — de tage jo intet Rentetab af de Penge, de faae af Staten — at der altsaa maa fradrages det Beløb af Rentetab, som i Forhold til Statskassens Tilskud ydes til det omdelte Projekt, og som ellers vilde medgaa i Rentetab i disse 5 Aar. Det er ogsaa en Selvfølge, at man skal være forsigtig med, hvorledes Staten maa udbetale disse

Beløb til den eventuelle Koncessionshaver. Det gaar ikke an, at Staten strax udbetaler det fulde Beløb; vi have derfor foreslaaet, at det skal være paavist, at et større Beløb er anvendt; først derefter træder Staten til med tre Fjerdedele af det Beløb, der er medgaaet, medens den sidste Fjerdedel først kommer til Udbetaling, naar det samlede Anlæg er fuldført. Dernæst mene vi ogsaa, at Taxter og den Slags Ting skal forelægges Indenrigsministeren til Stadfæstelse. Man kan sige, at dette har mindre Betydning; thi naar det væsentlig er fremmede Penge, der bruges til dette Anlæg, saa maa det ligge i Bedkommendes egen Interesse, at Taxterne for Brugen af denne Havn og Gjennemseilingen blive saaledes, at Folk ville bruge den; ellers tabe de Penge. Men det forekommer mig dog, at naar Staten skal træde til med saa betydelige Beløb, saa er det fuldt berettiget, at Taxterne for Benyttelsen af vedkommende Havn og Gjennemseilingen maa bestemmes af vedkommende Minister. Vi have ment, at Koncessionen kunde gjælde for 100 Aar, og at Regjeringen skulde være berettiget til at fordre Anlægget med alt Materiel og Tilbehør overtaget om 25 Aar, og for at fikre sig imod, at Aktierne skulde drives op ved Overtagelsen, har man sagt, at de tre Aar, som gaa forud for den Tid, man fordrer at Overdragelsen til Staten skal finde Sted, lægges til Grund for Aktiernes Pris. Ellers kunde man tænke sig, at der var Grossererforretninger, som drev Aktiernes Pris til Veens til Skade for Statskassen. Jeg skal ikke udtale mig videre her ved Forelæggelsen. Jeg haaber, at saavel Regjeringen som dette Thing ville erkjende, at hvis vi virkelig kunne faae en Havn paa Vestkysten af Sjælland, Gjennemseiling i Limfjorden og en større eller mindre Havn ved Hals, for et saa lille Beløb som 10 Millioner fra Statens Side, saa er det kun et lille Beløb mod, hvad tidligere Kommissioner have fordret af Staten. Jeg gaar ud fra, at der vises alvorlig Villie til at støtte og hjælpe Lovforslaget frem paa dets Vandring her i Thinget, og skal hermed anbefale Lovforslaget.

Formanden (Høgsbro): Exemplarer af samtlige forelagte Lovforslag ville blive omdelte til de ærede Medlemmer.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen.